

USNESENÍ

Okresní soud v Mostě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 19. září 2025 v Mostě v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Benno Eichlera a přísedících Miroslavy Fialové a Dany Pichové ve věci

odsouzeného: [REDAKCE]
toho času ve výkonu trestu odnětí svobody ve věznici Bělušice, soudní okres Most,

takto:

Podle § 88 odstavec 5 trestního zákoníku se odsouzený podmíněně propouští z výkonu trestu odnětí svobody ve výměře 3 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 10. 1986 sp.zn. 4 T 162/1986 a z doživotního trestu, který mu byl uložen rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 1988 sp.zn. 1 T 6/1988 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 1990 sp.zn. 1 T 6/1988.

Podle § 89 odstavec 1 trestního zákoníku se stanoví zkušební doba v trvání 7 (sedmi) roků, zároveň se nad odsouzeným vyslovuje dohled probačního úředníka a dále soud ukládá, aby se odsouzený, po absolvování programu v [REDAKCE], zdržoval do konce zkušební doby na adrese [REDAKCE], popř. při plánované změně trvalého pobytu, aby tuto skutečnost s dostatečným předstihem sdělil soudu.

Podle § 89 odstavec 2 trestního zákoníku, § 48 odstavec 4 trestního zákoníku se odsouzenému ukládají přiměřené povinnosti a omezení, a to podle písmena b), c), d), h) podrobit se vhodnému programu sociálního výcviku a převýchovy v [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], podrobit se léčení závislosti na návykových látkách, které není ochranným léčením podle tohoto zákona, podrobit se vhodnému programu psychologického poradenství, zaměřeného zejména na prevenci drogové závislosti včetně povinnosti podrobit se na výzvu terapeuta nebo probačního úředníka testování na přítomnost omamných a psychotropních látek a alkoholu v těle a zdržet se požívání alkoholických nápojů nebo jiných návykových látek.

Podle § 88 odstavce 1 trestního zákoníku se přijímá záruka za dovršení nápravy odsouzeného poskytnutá spolkem [REDAKCE].

Odůvodnění:

1. Odsouzený požádal prostřednictvím svého obhájce zdejší soud o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, který mu byl uložen shora citovanými rozhodnutími.
2. Návrh obhájce odsouzeného na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody byl dne 2. 8. 2024 doručen Okresnímu soudu v Mostě. Odsouzený ve svém návrhu mimo jiné uvedl, že řádně a vzorně vykonává trest odnětí svobody, byl mnohočetně kázeňsky odměněn, je shledáván osobou nekonfliktní, plní si své povinnosti. Po zamítnutí předchozí žádosti o podmíněné odsouzení byl zařazen do programu zaměřeného na zvýšení schopnosti seberegulace, snahu o aktivní osobnostní rozvoj a rozvoj sociálního citění, na absolutní přijetí viny za kriminální selhání bez racionalizace, bez bagatelizace a svalování viny na jiné, na okolnosti a na situaci. Odsouzený dále uvádí, že pokud k tomu

byly splněny objektivní podmínky, byl zaměstnán, jako pracovník je hodnocen bez výhrad, řádně si plní své pracovní povinnosti, ke svému okolí se chová řádně a spořádaně, dodržuje pravidla slušného chování a usiluje o nekonfliktní výkon trestu. V průběhu výkonu trestu absolvoval všechny dostupné resocializační programy, kurzy a aktivity, které byly vězeňskou službou nabízeny. S těmito zkušenostmi bylo logickým pokračováním začít spolupracovat se spolkem [REDAKCE], s jehož členy byl ve styku i před jeho vznikem, spolek byl založen v roce 2023 odborníky v penitenciární činnosti a zaměřuje se na podporu v zacházení s osobami vykonávajícími dlouhodobé a doživotní tresty odnětí svobody, v rámci spolku působí pan [REDAKCE] paní [REDAKCE], pracovníci spolku jsou s odsouzeným v dlouhodobém kontaktu již od roku 2007. Odsouzený dále uvádí, že úspěšně absolvoval program individuální a skupinové sociální terapie, poznatky, které byly spolkem v komunikaci s odsouzeným získány, byly průběžně vyhodnocovány s odbornými zaměstnanci věznice a s probační úřednicí střediska Probační a mediační služby v Mostě [REDAKCE], podle názorů specialistů spolku si odsouzený uvědomuje důsledky spáchání jeho mimořádně závažných trestných činů a dokáže i analyzovat příčiny jeho trestné činnosti, kdy nazřel i spouštěcí mechanismy a rizikové faktory a důsledky požití alkoholu, spolek je toho názoru, že odsouzený může být z výkonu trestu propuštěn s tím, že bude spolupracovat se spolkem, což by bylo vhodnou doplňkovou podmínkou probačního dohledu a předpokládá se také půlroční resocializační pobyt v [REDAKCE] po podmíněném propuštění, důsledné zdržování se na určeném místě pobytu, za současného elektronického monitorování místa skutečného pohybu, naprosté zdržení se požívání alkoholu a omamných a psychotropních látek, součinnost odsouzeného na intenzivní spolupráci – formou tzv. mentoringu nejméně jednou týdně, se zaměřením na řešení běžných životních situací a pokračování v individuální psychoterapii hrazenou ze spolkových prostředků, na základě zkušenosti, kterou s odsouzeným spolek učinil a cíle činnosti spolku, nabízí spolek soudu záruku za dovršení nápravy odsouzeného. Odsouzený má za to, že podmínky pro podmíněné propuštění splňuje. Odsouzený v případě propuštění bude mít zajištěno zaměstnání, ubytování, byl rovněž seznámen s pravidly pro elektronické monitorování místa, kde se nachází, je rozhodnut zcela se zdržet požívání alkoholických nápojů a jakýchkoliv návykových látek, po podmíněném propuštění má v úmyslu setrvat v církevní komunitě a současně pracovat v oblasti charitativních služeb, nejlépe v rámci církevních institucí. Odsouzený je toho názoru, že všem podmínkám, kterých je třeba k podmíněnému propuštění z doživotního trestu odnětí svobody dostál, a žádá, aby jeho návrhu bylo vyhověno. Spolu se svým návrhem soudu zaslal zprávu o spolupráci a nabídku záruky spolku [REDAKCE]

3. Veřejné zasedání ve věci návrhu na podmíněné propuštění bylo nařízeno na den 9. 7. 2025, které bylo za účelem dalšího dokazování odročeno na den 6. 8. 2025, resp. 17. 9. 2025, dále na den 19. 9. 2025. K osobě odsouzeného soud zjistil, že tento v současné době ve věznici v Bělušicích, soudní okres Most, vykonává trest odnětí svobody na doživotí uložený mu rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 1988 sp.zn. 1 T 6/1988 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 1990 sp.zn. 1 T 6/1988 a trest odnětí svobody ve výměře 3 měsíců, který mu byl uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 10. 1986 sp.zn. 4 T 162/1986.
4. Z hodnocení odsouzeného vypracovaného vězeňskou službou ke dni 30. 7. 2024, resp. ke dni 3. 7. 2025 ve spojení s doplněním hodnocení ze dne 8. 7. 2025, 5. 8. 2025 a 16. 9. 2025 se zjišťuje, že odsouzený byl dne 9. 4. 1987 dodán do výkonu vazby, dne 3. 6. 1987 byl přeřazen do výkonu trestu odnětí svobody a dne 27. 2. 2023 byl k dalšímu výkonu trestu přemístěn do věznice Bělušice. Plnění stanoveného programu zacházení bylo z dostupných podkladů hodnoceno celkem v šedesáti sedmi hodnotících obdobích, v šedesáti pěti bylo hodnoceno se závěrem plní, období od 30. 11. 2021 do 30. 1. 2022 a od

1. 11. 2022 do 1. 2. 2023 byla vyhodnocena se závěrem neplní z důvodu uložení kázeňského trestu, v archivních záznamech odsouzeného lze nalézt v minulosti občasné neshody s ostatními odsouzenými, které však nebyly takového rázu, aby byly řešeny kázeňsky, v současné době stanovený program zacházení plní svůj cíl. V programu zacházení s odsouzeným mu jsou stanoveny následující aktivity: 1. pracovní aktivity-plní, zapojením se do dvou pracovních aktivit, pracovní nezařazen z nedostatku vhodných pracovních příležitostí. 2. speciálně výchovné aktivity – plní, zapojením se do dvou speciálně výchovných aktivit. 3. vzdělávací aktivity – plní, zapojením se do jedné vzdělávacích aktivit. 4. zájmové aktivity – plní, zapojením se do dvou zájmových aktivit. 5. oblast utváření vnějších vztahů – plní, udržuje kontakt s přáteli a duchovními. Odsouzený není v současné době pracovní zařazen pro nedostatek vhodných pracovních příležitostí, ze všech pracovišť, kde byl pracovní zařazen měl kladné hodnocení, povinnosti plnil příkladně a bez absencí, finanční závazky nemá, do prací ve prospěch věznice se zapojuje aktivně a samostatně. Odsouzený je zařazen do I. stupně prostupné skupiny vnitřní diferenciací. Z hlediska posouzení plnění povinností lze konstatovat, že odsouzený měl drobné nedostatky v dodržování vězeňského režimu, své povinnosti ve výkonu trestu převážně plnil. U odsouzeného bylo zjištěno vysoké riziko statických kriminogenních faktorů. Odsouzený dosáhl potřebného stupně nápravy částečně, kdy byl úspěšný při ponížení dynamických kriminogenních faktorů, kdy u něj došlo k ponížení všech podstatných. Stanovisko ředitele věznice je následující: odsouzený formálně deklaruje přijetí odpovědnosti za trestný čin, který spáchal, rozporuje však délku uloženého trestu, během výkonu trestu odnětí svobody převážně plnil své povinnosti, na prostředí věznice je plně adaptovaný a lze tak konstatovat, že ve specifických podmínkách výkonu trestu odnětí svobody prokazuje své polepšení, je však nutné přihlídnout k rizikovým faktorům osobnosti a okolnostem spáchaného činu, dlouhodobému uvěznění v podmínkách uzpůsobených pro výkon trestu odnětí svobody odsouzených s výjimečnými tresty a s tím související menší míře vystavování se stresovým situacím a podnětům, ve kterých by mohl prokázat schopnost vlastní seberegulace a žádoucí přístup k řešení zátěžových situací, s ohledem na idealizované očekávání odsouzeného od života v civilním prostředí, se kterým byl po celou dobu jeho VTOS seznamován pouze teoreticky a vytvořil si tak nereálné představy o fungování v reálném životě, vzhledem k uvedeným skutečnostem jednoznačně nelze vyloučit riziko opakování spáchaného nebo jiného obdobného zvláště závažného zločinu, avšak vzhledem k tomu, že odsouzený spolupracoval se zaměstnanci VS ČR na přípravě na propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, a za podmínek soudem stanovených opatření jako je dohled PMS v nejdlejší době, povinnost zdržet se konzumace všech návykových látek, na výzvu se podrobit testování, povinnost zúčastnit se šestiměsíčního pobytového resocializačního programu podmíněně propuštěným z výkonu trestu odnětí svobody v [REDAKCE], který má za cíl podpořit podmíněně propuštěné v začlenění do společnosti a pomoci jim v práci na sobě v rizikovém období prvních měsíců po propuštění, by riziko opakování spáchaného nebo jiného obdobného zvláště závažného zločinu mělo být poníženo. Odsouzený byl za dobu výkonu trestu 41krát kázeňsky odměněn, kázeňsky trestán nebyl.

5. Soud dále provedl důkaz rozhodnutími vztahujícími se ke shora uvedeným odsouzením. Z nich mj. vyplývá, že odsouzený byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 20. 10. 1986 sp.zn. 4 T 162/1986 uznán vinným ze spáchání trestného činu výtržnictví podle § 202 odstavec 1 trestního zákona a odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 měsíců do první nápravně výchovné skupiny. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 1988 sp.zn. 1 T 6/1988 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 1990 sp.zn. 1 T 6/1988 byl odsouzený uznán vinným ze spáchání pokusu trestného činu vraždy podle § 8 odstavec 1, § 219 trestního zákona, trestného činu vraždy podle § 219 trestního zákona, jednak trestného činu vraždy podle § 219 trestního zákona a jednak

trestného činu loupeže podle § 234 odstavec 1, odstavec 3 trestního zákona a odsouzen k trestu odnětí svobody na doživotí se zařazením do třetí nápravně výchovné skupiny.

6. Z popisu rejstříku trestů, který byl k návrhu na podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody přečten, vyplývá, že odsouzený byl opakovaně soudně trestán, naposledy byl odsouzen předmětným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 1988 sp.zn. 1 T 6/1988 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 8. 1990 sp.zn. 1 T 6/1988. Nikdy nebyl podmíněně propuštěn.
7. Soud rovněž provedl důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinické psychologie, ze kterého se zjišťuje, že odsouzený netrpí duševní poruchou a ani závislostí na návykových látkách, v minulosti zde bylo škodlivé užívání alkoholu bez závislosti, nyní odsouzený dlouhodobě objektivně abstinguje, i po případném propuštění je pozitivně motivován k abstinenci od alkoholu a jiných návykových látek, intelekt odsouzeného je na hranici subnormy a lehké mentální retardace, v současnosti není z psychiatrického hlediska společností nebezpečný, znalci nenavrhují žádná ochranná léčebná opatření. Dále znalci konstatují, že odsouzený je člověk trpící vrozenou poruchou intelektu, vyznačující se poruchou intelektových a adaptivních funkcí, které jej kazuálně a nevratně limitují ve vzdělanostní, sociální a praktické oblasti, osobnost posuzovaného je jednoduše strukturovaná, málo diferencovaná, obecné dispozice k autoregulaci jsou dostatečně formovány, přiměřeně spolehlivé, tendence k impulzivitě jsou střední intenzity, nepřesahují patologický rámec, pudové agresivní projevy nejsou aktuálně přítomny, kontrolní tendence jsou dostatečné. Hodnotový systém odsouzeného se rozvinul, vyzrál, aktuálně je dostatečně diferencovaný, po celkovém zhodnocení znalci konstatují, že odsouzený při dosavadním výkonu trestu doznal významné osobnostní změny, která umožňuje přiznat i posun v oblasti morálně etických norem, má náhled na nepřijatelnost svého tehdejšího jednání, využil všech ve vězeňském prostředí dostupných odborných aktivit posilujících resocializační potenciál, v tuto chvíli pravděpodobně dosáhl v tomto smyslu maxima možného. Znalci dále uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že odsouzený spolupracoval se zaměstnanci Vězeňské služby ČR na přípravě na propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a za soudem stanovených podmínek, jeví se podmíněné propuštění odsouzeného z hlediska znalců jako možné, riziko recidivy u odsouzeného je poníženo, odsouzený je kromě uvedených skutečností závažně onkologicky nemocen. Znalec z odvětví klinické psychologie stvrdil závěry znaleckého posudku u veřejného zasedání a dále uvedl, že v dlouhém období výkonu trestu odnětí svobody skutečně došlo k posunu v osobnostní struktuře odsouzeného, kdy na původní trestné činnosti se podepsal alkohol, který byl spouštěčem jeho chování a znalecké vyšetření neprokázalo nějaké zásadní posuny ve směru patologie tohoto typu chování, znalci mají informaci, že odsouzený za celá léta výkonu trestu nepropadl ani tomu, že by začal kouřit, všechny kontrolní testy na návykové látky byly negativní. Navíc má odsouzený vytvořen hodnotový systém a je ochoten docházet na případné ambulantní kontroly ke specialistům, je ochoten být monitorován velmi podrobně, a to jsou určité záruky, které znalce přesvědčily, že to, co odsouzený deklaruje, je pravdou. Pokud jde o život odsouzeného na svobodě, tak tam se dosáhlo několika důležitých změn. Jedna změna je v tom, že odsouzený přiznal trestný čin, považuje trest za spravedlivý. Druhou velkou oblastí je to, že na sobě po dobu výkonu trestu pracoval, motivovaně, vědomě, navíc se formování jeho osobnosti pravděpodobně výrazně posílilo křesťanským aspektem. Třetím aspektem je plánování budoucnosti, jak plánuje další začlenění. Znalci jsou ve shodě se zprávou vězeňské služby, která konstatuje, že odsouzený s ohledem na jeho úroveň intelektu si řadu věcí představuje jednoduše, může některé věci bagatelizovat, a proto znalec navrhoval propuštění do civilního života pozvolným rozvolňováním, tedy jednak šestiměsíčním přípravným pobytem, a dále by měl odsouzený v dalším období být stále v nějakém kontaktu se společenstvím, resp. spolkem, o kterém on sám hovoří jako o

své velké rodině, kdy znalec má za to, že za jejich podpory bude schopen začlenění i přes svůj snížený intelekt.

8. Ze stanoviska Probační a mediační služby ČR, střediska Ústí nad Labem se zjišťuje, že odsouzený v rámci spolupráce s probačním úředníkem projevil snahu prokázat, že je připravený na život na svobodě v případě propuštění a má pro vedení řádného života připraveny i podmínky. Po zhodnocení trestní minulosti, postojí odsouzeného ke spáchané trestné činnosti, jeho motivovanosti k vedení řádného života a připravenosti podrobit se řádně všem povinnostem v rámci uloženého dohledu dospěla PMS k závěru, že pokud bude odsouzený podmíněně propuštěn, je nezbytné přijmout následující opatření - stanovit zkušební dobu v maximální možné délce a stanovit nad odsouzeným dohled probačního úředníka, uložit odsouzenému povinnost podrobit se programu sociálního výcviku a převýchovy a to v pobytovém resocializačním programu vykonávaném v [REDAKCE] v trvání 6 měsíců, stanovit odsouzenému povinnost spolupracovat s organizací [REDAKCE], uložit odsouzenému povinnost zdržet se užívání alkoholu a všech návykových látek, podrobit se na výzvu probačního úředníka testování na přítomnost návykových látek v těle a uložit odsouzenému omezení neměnit ze svého rozhodnutí místo bydliště bez vědomí probačního úředníka. Z vyjádření odborného pracovníka Probačního domu pak vyplývá, že pro odsouzeného mají v případě jeho podmíněného propuštění volné místo a v průběhu programu bude odsouzenému poskytována intenzivní podpora při řešení zaměstnání, bydlení, dluhů a následků trestné činnosti tak, aby byl po absolvování programu schopen samostatného fungování v souladu s právními předpisy.
9. Z vyjádření Správy majetku [REDAKCE] mimo jiné vyplývá, že byla ke dni 22. 4. 2024 připravena přijmout odsouzeného do pracovního poměru, avšak s ohledem na navýšení počtu zaměstnanců nad plánovaný stav jej v současné době již zaměstnat nelze, resp. slibované pracovní místo nelze dlouhodobě rezervovat.
10. Odsouzený při veřejném zasedání ve své výpovědi uvedl, že nemá žádné dluhy, má našetřeno 350 000 Kč, je srozuměn s tím, že nejdříve půjde na půl roku do [REDAKCE] aby se připravil na život na svobodě, současně má přislíbeno bydlení u paní [REDAKCE] S podmínkami, které jsou navrženy, zejména od PMS, je seznámen a souhlasí s nimi. Dále se odsouzený vyjádřil ke své minulosti, kdy uvedl, že byl hodně špatný člověk, nevážil si života ani života druhých lidí, dnes je již jiný. Pokud jde o alkohol v případě podmíněného propuštění, tak má již k alkoholu odpor. Ve výkonu trestu má možnost dostat se i k drogám, ale v životě by si je nevzal, věří, že už se nikdy nenapije, protože by ho čekal návrat do výkonu trestu odnětí svobody, kam se již nechce vrátit.
11. Z výpovědi předsedy spolku [REDAKCE] učiněné při veřejném zasedání mj. vyplynulo, že jedním z předmětů činnosti spolku je spolupracovat s lidmi odsouzenými k dlouhodobým a doživotním trestům už ve věznici, připravovat je na případné podmíněné propuštění a v případě pozitivního rozhodnutí soudu s nimi spolupracovat nadále tak, aby mohlo dojít k tzv. „bezpečnému propuštění“, s odsouzenými se snaží vyhodnotit kriminogenní rizika, spolupracují velmi úzce s věznicí a s PMS, což se v případě odsouzeného [REDAKCE] projevilo na projektu věznice Bělušice, který byl nazván „případová konference“, kde byly vyhodnoceny všechny skutečnosti týkající se odsouzeného a na základě dlouhodobé spolupráce s ním, komunikace s věznicí a s PMS, se spolek rozhodl nabídnout soudu záruku za dovršení nápravy odsouzeného s tím, že navrhuje konkrétní specifické podmínky, které by měl odsouzený dodržovat. Odsouzený je informován o tom, že v případě, že by něco z toho, na čem se dohodli, což potvrdil svým podpisem, nedodržel, tak je spolek rozhodnut o tomto soudu bezprostředně podat zprávu. Spolupráce s odsouzeným trvá od září 2023, kdy na pozvání ředitele věznice Bělušice začali spolupracovat s věznicí a od té doby se

v pravidelných intervalech s odsouzeným setkávají, mají spolu individuální psychoterapeutická sezení a odsouzený se také účastnil programu sociálně-aktivizačního. Naposledy s odsouzeným hovořil včera, zopakovali si znovu, co mají společně v plánu, podmínky probačního domu a znovu si zopakovali i záruku, včetně toho, že v případě, že by se ukázalo, že by něco nebylo plněno, dají toto na vědomí soudu, mají to takto s odsouzenými nastaveno. Pokud jde o to, co bylo obsahem práce s odsouzeným, tak jednak individuální psychoterapeutická sezení, jednak se účastnil sociálně-aktivizačních skupinových programů, které připravují a ve spolupráci s věznicí organizují pro odsouzené k dlouhodobým trestům, připravují je na život na svobodě, co bude třeba udělat v případě podmíněného propuštění, spolek je připraven v případě podmíněného propuštění osobně odvézt odsouzeného do probačního domu, navštěvovat ho v probačním domě a být s ním v kontaktu, dále s církví adventistů sedmého dne velmi podrobně probrali, jak by s odsouzeným spolupracovali oni, jak by se odsouzený zapojil do jejich společenství, které je připraveno odsouzeného přijmout, podporovat jej v životě na svobodě. Dále předseda spolku uvedl, že jejich předností je velmi úzká spolupráce s vězeňskou službou a jejich informace tak jsou velmi ucelené.

12. Z výpovědi [REDAKCE] dobrovolnice vězeňské duchovenské péče věznice Bělušice, učiněné při veřejném zasedání mj. vyplynulo, že po propuštění z [REDAKCE] [REDAKCE] je připravena poskytnout odsouzenému bydlení a pomoci mu i s hledáním práce, odsouzenému poskytuje byt, který má ve vlastnictví společně s manželem, odsouzeného zná 5-6 let, je členka církve adventistů a byla vedoucí domu na půli cesty v Kynšperku nad Ohří a věnovala se tak mimo jiné lidem, kteří byli ve výkonu trestu odnětí svobody, zná minulost odsouzeného i jeho postoje, nájemní smlouvu týkající se předmětného bytu má soud k dispozici.
13. Z výpovědi [REDAKCE] krajského vedoucího PMS Ústí nad Labem vyplývá, že s odsouzeným jednal osobně, a to o podmínkách ubytování v [REDAKCE] kdy odsouzený byl opakovaně se všemi podmínkami seznámen a souhlasil s nimi. Do Probačního domu by byl odsouzený dopraven pracovníky spolku [REDAKCE]. V probačním domě všichni odsouzení tráví 6 měsíců, jedná se o tzv. adaptační fázi na život na svobodě, kdy součástí pobytu je přísný režim, který je strukturovaný hledáním práce. Po získání zaměstnání, které je aktuálně k dispozici, následuje strukturovaný volný čas, součástí programu jsou terapeutické aktivity, současně nesmí odsouzení užívat návykové látky a celý program je zaměřen tak, aby byli odsouzení co nejlépe připraveni na samostatný život na svobodě, tak aby byli pro společnost, z hlediska budoucnosti, co nejméně nebezpeční. Pokud je zjištěno jakékoliv selhávání v průběhu pobytu odsouzeného v probačním domě, neprodleně je informován příslušný soud s návrhem na konání veřejného zasedání, podle závažnosti konkrétního selhávání. Pokud se odsouzený osvědčí, tak po 6 měsících odchází z probačního domu do svobodného života. V probačním domě jsou neustále odborní pracovníci, který dohlíží na provoz a chování jednotlivých odsouzených, odsouzení se účastní terapeutických aktivit, které se týkají posilování schopnosti řešit konflikty, posilování dovedností konstruktivně se chovat ve společnosti, motivace najít si práci, adekvátní bydlení, tak aby se předcházelo selhávání odsouzený v životě na svobodě.
14. Podle § 88 trestního zákoníku je zákonným předpokladem podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody současné splnění tří podmínek. Vyjma výkonu zákonem vyžadované části trestu odnětí svobody, musí odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody svým chováním a plněním svých povinností prokázat polepšení a současně musí být odůvodněn předpoklad, že v případě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, povede tento v budoucnu řádný život. Podle § 88 odstavec 5 trestního zákoníku může být osoba odsouzená k výjimečnému trestu odnětí svobody na doživotí podmíněně propuštěna až po nejméně dvaceti letech výkonu tohoto trestu, nehrozí-li s ohledem na

okolnosti činu, za který byla odsouzena, a povahu její osobnosti opakování spáchaného nebo jiného obdobného zvláště závažného zločinu.

15. Z vyžádaných rozsudkových dat vyplývá, že odsouzený vykonal zákonem vyžadovanou část trestu ve smyslu ustanovení § 88 odstavec 5 trestního zákoníku, čímž je zjevně první zákonná podmínka splněna.
16. Z doloženého hodnocení a zároveň dodatků věznice, je mj. patrné, že odsouzený se chová řádně a plní si svých povinností, kdy byl opakovaně kázeňsky odměněn, je zařazen do I. stupně prostupné skupiny vnitřní diferenciací, stanovený program zacházení plní svůj cíl, přičemž dle závěrů věznice, jakož i ředitele této, odsouzený ve výkonu trestu odnětí svobody prokazuje své polepšení, i když je nutné přihlídnout k rizikovým faktorům osobnosti a okolnostem spáchaného činu, dlouhodobému uvěznění v podmínkách uzpůsobených pro výkon trestu odnětí svobody odsouzených s výjimečnými tresty a s tím související menší míře vystavování se stresovým situacím a podnětům, ve kterých by mohl prokázat schopnost vlastní seberegulace a žádoucí přístup k řešení závažných situací. Z takto rozvedených skutečností lze, dle názoru soudu, shledávat i další zákonnou podmínku spočívající v prokázání polepšení ve výkonu trestu odnětí svobody, to svým chováním a plněním povinností, za splněnou.
17. Pakliže další zákonnou podmínkou je odůvodněný předpoklad, že odsouzený v případě podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody do budoucna povede řádný život a nehrozí-li současně s ohledem na okolnosti činu, za který byl odsouzen, a povahu jeho osobnosti opakování spáchaného nebo jiného obdobného zvláště závažného zločinu, lze i se splněním této vyslovit souhlasného stanoviska. Odsouzený dle znaleců při výkonu trestu odnětí svobody doznal významné osobnostní změny, která umožňuje přiznat i posun v oblasti morálně etických norem, má náhled na nepřipustnost svého tehdejšího jednání, využil všech ve vězeňském prostředí dostupných odborných aktivit posilujících resocializační potenciál, v tuto chvíli pravděpodobně dosáhl v tomto smyslu maxima možného, po případném propuštění je pozitivně motivován k abstinenci od alkoholu a jiných návykových látek, v současnosti není z psychiatrického hlediska společností nebezpečný a vzhledem ke skutečnosti, že spolupracoval se zaměstnanci Vězeňské služby ČR na přípravě na propuštění z výkonu trestu odnětí svobody a za soudem stanovených podmínek, jeví se podmíněné propuštění odsouzeného z hlediska znaleců jako možné. Dosud vykonaný trest odnětí svobody tak dosáhl žádaných výchovných účinků. K osobě odsouzeného pak současně nelze neuvést, že tento má zajištěné zázemí, včetně bydlení a zaměstnání, které mu v případě jeho podmíněného propuštění bude nápomocno ve vedení řádného života na svobodě. Odsouzený je si vědom, že podmíněné propuštění není samozřejmostí a nechce důvěru soudu zklamat tím, že by se dopustil jednání, které by zavadlo příčinu k nařízení výkonu zbytku trestu po podmíněném propuštění. Ohledně očekávání vedení řádného života do budoucna, odsouzený dle názoru soudu udělal vše pro to, aby bylo od něj možné očekávat, že v budoucnu povede řádný život, a to od účasti na programech, seminářích a terapiích až po spolupráci s PMS, spolkem [REDAKCE] a zapojením do společenství církve. Odsouzený tak byl soustavně připravován na život na svobodě.
18. Ve veřejném zasedání soud přezkoumal všechny potřebné důkazy pro své rozhodnutí, a to návrh odsouzeného spolu s přílohami, opis rejstříku trestů, opis citovaných rozhodnutí, hodnocení věznice, dodatek hodnocení věznice, znalecký posudek a zprávy PMS.
19. Po konečném zhodnocení všech zásadních skutečností a okolností pak soud dospěl k závěru, že byly splněny podmínky ustanovení § 88 trestního zákoníku s tím, že lze očekávat, že odsouzený již v budoucnu povede řádný život a z výkonu uloženého trestu jej podmíněně propustil, neboť je toho názoru, že si odsouzený zaslouží šanci osvědčit se

ve zkušební době. S ohledem na závažnost a charakter dané trestné činnosti, jakož i vzhledem k délce trestu odnětí svobody, pak stanovil zkušební dobu v trvání 7 roků. Odsouzenému pro pobyt na svobodě stanovil přiměřené povinnosti a omezení, které by měly vést k dodržování řádného života, obzvláště za situace, kdy si odsouzený sám uvědomuje negativní vliv užívání alkoholu na jeho osobu ve vztahu k páčání trestné činnosti, dohled probačního úředníka a uložená povinnost po absolvování programu v [REDACTED] zdržovat se do konce zkušební doby na adrese [REDACTED] jsou jednou ze záruk řádného dokončení resocializace odsouzeného a tím i zajištění jeho řádného zapojení do civilního života.

20. Soud dále podle § 88 odstavec 1 trestního zákoníku rozhodl po výsledku předsedy spolku [REDACTED], o přijetí nabízené záruky za dovršení nápravy odsouzeného, kdy je zjevné, že spolek je s odsouzeným v dlouhodobém kontaktu, má zkušenosti s lidmi odsouzenými k dlouhodobým a doživotním trestům, které připravuje na případné podmíněné propuštění a v případě pozitivního rozhodnutí soudu s nimi spolupracuje nadále tak, aby mohlo dojít k tzv. „bezpečnému propuštění“, s odsouzenými se snaží vyhodnotit kriminogenní rizika, spolupracují velmi úzce i s věznicí a s PMS, což se projevilo i v případě odsouzeného [REDACTED] kdy byly vyhodnoceny všechny skutečnosti týkající se odsouzeného a na základě dlouhodobé spolupráce s ním, komunikace s věznicí a s PMS, se spolek rozhodl nabídnout soudu záruku za dovršení nápravy odsouzeného, kdy soud má za to, že spolek dokáže na osobu odsouzeného výchovně působit tak, aby tento žil řádným životem.

Poučení:

Proti tomuto usnesení je přípustná stížnost do tří dnů ode dne oznámení usnesení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím soudu zdejšího. Stížnost má odkladný účinek.

Most 19. září 2025

JUDr. Benno Eichler v.r.
předseda senátu